

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.]

hed for i ikke uvæsentlig Grad at komme dem til Hjælp, som rammes af Krigens Ulykker. Som jeg nævnte før, er man fra Statens Side villig til foruden den økonomiske Hjælp, som sikres de paagældende ad Forsikringsvejen, at give Udtryk for sin Anerkendelse af det Arbejde, der udføres under de givne Forhold. Jeg har derfor ogsaa gerne villet medvirke til, at det Lovforslag, der forelagdes af Partiet Venstre, kan blive ophøjet til Lov.

Som det vil være bekendt, var den Tanke, paa hvilken nærværende Lovforslag er bygget, ogsaa fremme under den sidste Verdenskrig, hvor den blev bragt til Udførelse derved, at der paa Finansloven bevilgedes et nærmere angivet Beløb til de efterladte efter krigsramte Søfolk. Den Sum, der udbetaltes, androg 500 Kr. aarligt til Enken efter en Sømænd samt 100 Kr. til hvert uforsørget Barn. I Overensstemmelse med Partiet Venstres Forslag kommer Ordningen denne Gang til at hvile paa en speciel Lov, og det er formentlig rigtigt, at man ved at opstille Reglerne i en særlig Lov faar bedre Mulighed for at kunne administrere det, der tilsigtes, ligesom man derved paa en mere prægnant Maade giver Udtryk for, at Statsmagten anerkender den Indsats, som vore Sømænd udøver.

Jeg skal ikke nærmere gennemgaa Lovforslagets enkelte Paragraffer, idet der til disse er knyttet ret udførlige Bemærkninger i den Udvalgsbetænkning, der er afgivet i Folketinget, men blot fremhæve, at det af mig stillede Ændringsforslag, der ganske vist har nogle flere Paragraffer end det oprindelige Forslag, i det hele følger den Linie, som var fastlagt i Partiet Venstres Forslag. Jeg ønsker blot at nævne en enkelt af Forslagets Bestemmelser.

I Forslagets § 2 er der særligt optaget en Regel om, at Handelsministeren med Tilslutning af Folketingets Finansudvalg kan bestemme, at der i ganske særlige Tilfælde kan ydes en Hædersgave, selv om de opstillede Betingelser ikke foreligger opfyldt, naar dog Tilfældene kan sidestilles med dem, som omfattes af Loven. Denne Bestemmelse er medtaget, fordi det ikke vilde være muligt i forholdsvis faa og præcise Regler at medtage alle de Tilfælde, der kan komme til at foreligge. Jeg skal nævne et Eksempel. En Sømænd, der gør Tjeneste om Bord i et dansk Skib, kommer ud for en Minesprængning, men bliver reddet og bragt ind til en Havn i fremmed Land. Han returnerer derefter som Passager paa et Skib til Danmark. Det Skib, hvormed han rejser hjem,

kommer ligeledes ud for en Krigsulykke, hvorved Sømænden omkommer. Efter Lovens Regler har han ikke mistet Livet under Tjeneste om Bord paa det paagældende Skib, idet han sejlede som Passager, men alle kan formentlig være enige om, at det Eksempel, jeg her har nævnt, ligger helt parallelt med de Tilfælde, som Loven tilsigter at omfatte, og at det derfor vil være rigtigt, at der ogsaa bliver Adgang til at yde Hædersgave til denne Sømænds efterladte.

I § 4 er der fastsat Bestemmelser om, at den Omstændighed, at en Person oppebærer Hædersgave i Henhold til denne Lov, ikke skal have Indflydelse paa Størrelsen af den Alders- eller Invalidere, han kan opnå i Henhold til Folkeforsikringsloven, en Bestemmelse, der synes rimelig i den givne Sammenhæng, og som paa en naturlig Maade understreger Ydelsens Karakter af Hædersgave.

Endelig skal jeg nævne, at man i § 8 har foretaget den Afgrænsning, at Lovens Bestemmelser ikke finder Anvendelse paa Personer om Bord i Skibe, der tilhører Stat, Kommune, Havne eller andre offentlige Institutioner eller benyttes i deres Tjeneste. Denne Afgrænsning vil man formentlig kunne være enig i, idet vedkommende offentlige Myndighed dog vil have det i sin Haand at tage Stilling til Spørgsmaalet om, hvorledes der bør forholdes, saafremt et af den paagældende Myndigheds Skibe og de paa dette beskæftigede Personer kommer ud for en Krigsulykke.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale det foreliggende Lovforslag til det høje Tings velvillige Behandling.

Severin Hansen: Det Lovforslag, som vi her behandler, har jo været Genstand for en udførlig Behandling i det andet høje Ting, hvor det underkastedes Udvalgsbehandling, og efter den Anbefaling, som den højtærede Minister har givet det, er der ingen Grund for mig til en længere Omtale af det. Det Ændringsforslag, som den højtærede Handelsminister stillede i det andet høje Ting, var der Enighed om, og Lovforslaget er enstemmigt vedtaget i det andet høje Ting. Det oprindelige Lovforslag, som blev forelagt af Partiet Venstre, har faaet ikke mindre end 6 nye Paragraffer, der nærmere fastsætter de Regler, som maa gælde ifølge det, der er Hensigten med Lovforslaget.

Vi ved jo alle sammen, at Sømændenes og Fiskernes Gerning under de Forhold, vi lever under, er udsat for forfærdelig